

Žijí s námi aneb Lidé na Blatensku Rozhovor s Lucií Kočovskou, květen 2011

S Luckou Kočovskou jsem se seznámila v roce 2003. Má malé zahradnictví, tedy správně „MACU - Zahradnictví u viklanu“, které nabízí nejen drobným zahrádkářům široký výběr rostlin. Sama navrhuje zahradnické úpravy jak rodinných zahrad, tak například školních zahrad nebo parků. Své návrhy také realizuje. Vystudoval střední zahradnickou školu v Mělníce, následně i vyšší odbornou školu. Své znalosti a dovednosti si rozšířila studijním pobytem ve Skotsku a také v Japonsku. Je soudním znalcem v oboru. Spolu jsme popisovaly stromy Blatenska. Svůj čas musí dělit mezi zahradnictví, staré stromy a „vlastní zvířecí“. Tam vedle obvyklého jednoho psa, slepic a králíků, musím zařadit dalšího psa, kočky jsem nedokázala spočítat, kozy, zakrslé plemeno oveček, oslíka láčka a hlavně koně. Ne ledajaké. Lucka má totiž „Hřebčín Viklan Kadov“, uznávaný chov plemenných Shetlandských poníků. A samozřejmě chová a hýčká i Arabského koně a ... to nám jistě ještě prozradí. Lucka patří k lidem, kterým se koníček stal koněm, zaměstnáním a prací. Patří k lidem, kteří měli a mají to štěstí, že si uměli vybrat.

V jakém znamení ses narodila, že máš tolik energie?

Narodila jsem se koncem srpna ve znamení Panny.

Mohla bys popsat, jak vypadá Tvůj všední den? A jak vypadá třeba víkend v sezóně?

Každý den vypadá trochu jinak. Nesnáším stereotyp. Ale pracovní náplň se samozřejmě opakuje, protože musím zvládat všechny denní povinnosti. To, že pracuji s živým materiálem (se zvířaty a rostlinami), člověka zavazuje k mnoha povinnostem. Ráno musím vstávat dost brzy, abych stihla obstarat celé hospodářství a tak na osmou hodinu odjela do práce. Samozřejmě každý den je jiný a můžou se vyskytnout komplikace, které pak naruší celý denní program. Práci v terénu (realizace zahrad) se snažím udělat za dopoledne, abych stihla otevřít prodejnu Zahradnictví v Kadově. Ta je otevřena od 14 hodin do 18 hodin, pak mě čeká třetí směna u koní a ostatních zvířat. Domů dorazím tak okolo desáté večer, když nepadnu přímo na ústa, vyřídím ještě poštu a další papírování. Víkend v sezóně je samozřejmě daleko náročnější, protože návštěvnost v prodejně je vyšší a občas nám do toho zasáhne i nějaká pony výstava.

Jaké máš ráda jídlo?

Já sním skoro všechno, hlavně když nemusím vařit. To už opravdu nestíhám. Nejoblíbenějším jídlem jsou špagety.

Máš čas, aby sis přečetla nějakou knihu? Jaká to byla naposled? A nemyslím tím plemennou knihu Shetlandských poníků nebo nabídkovou knihu novošlechtění okrasných rostlin.

Na dobrou knížku si čas najdu. V sezóně přečtu každý den jen pár řádek a jsem tuhá, ale přes zimu to doženu. Knížek mám neustále rozečteno několik najednou. Odborná literatura o zahradách a koních samozřejmě převládá, ale poslední dobou jsem přečetla dost knížek od Doreen Virtue. Píše takové krásné knížky třeba o andělské terapii a léčení s vílami.

Musím si najít čas nejen na čtení, ale i občas nějakou knihu napíšu. Napsala jsem s kolektivem autorů knížku „Stromoknížka aneb tipy na výlety za stromy Blatenska“, která byla díky SOB vydána již ve druhém vydání, a také již tři Ročenky Shetlad pony. Letos mě do konce roku čeká napsat ještě Ročenku Shetland pony č. 4.

Kdy jsi věděla, že chceš být zahradnicí?

O tom, že budu zahradnicí, jsem se rozhodla asi v patnácti letech při dokončení základní školy. Ale to, že budu pracovat se zvířaty a rostlinami jsem věděla už dost brzy, tak ve třech letech. Musím říci, že mi k tomu hodně přivedl děda p. Skuhravý z Kadova, který v oboru

zahradnictví a zemědělství měl velice blízko a jehož si spousta místních pamatuje ze Zelekvětu Lnáře, kde se pěstovaly hlavně cibuloviny.

Málokdo ví, že jsi byla půl roku na stáži v Japonsku. Kde jsi byla, co vše si tam dělala? A proč užíváš název svého zahradnictví MACU?

Na stáži v Japonsku jsem byla půl roku a to v r. 1998. Byla to pro mě obrovská zkušenost a hlavně jsem se dostala do úplně odlišné kultury. Bydlela jsem v Osace. Nejprve jsem se musela naučit trochu japonsky, abych se orientovala a dokázala alespoň trochu domluvit. A pak jsem pracovala v několika zahradnických firmách, kde jsem se naučila, tradiční tvarování rostlin, zakládat a udržovat tradiční a velice specifické japonské zahrady.

MACU (matsu) znamená japonsky borovice a borovice je moje nejoblíbenější dřevina a podle keltského kalendáře patří i k mému znamení.

A jak na Tebe zapůsobila a působí přírodní katastrofa, která postihla Japonsko.

Japonská katastrofa je opravdu pro nás něco nepředstavitelného a pro část Japonska dost zničující. Ale velice dobře znám povahu Japonců a vím, že jsou nepředstavitelně pracovití a že se s tím velmi rychle vypořádají. A ač je to trochu nepředstavitelné moderní japonská kultura je tak o 11let před vývojem v Evropě. To je jen taková moje zkušenost. Japonci už v r. 1998 měli všechny moderní vymoženosti, které se dostávají na trh v Evropě až v posledních letech (navigace, nejmodernější telefony, vypíškavače radarů atd.) Vůbec si nedokážu představit, co už tam znají dnes, ale to uvidíme tak za deset let.

Máš v Japonsku stále nějaké známé, se kterými jsi v kontaktu?

Známých v Japonsku jsem měla strašně moc, dlouho jsme si dopisovali, dnes už jen tak na vánoce.

Navrhuješ zahrady u rodinných domů, je zájem i o japonské zahrady? Jaké rostliny patří do japonských zahrad?

Samozřejmě navrhuji zahrady u rodinných domů. Dnešní trend je spíše založení bezúdržbové zahrady. To samozřejmě neexistuje, ale snažím se zahrady navrhovat tak, aby údržba byla minimální. Několik zahrad v japonském stylu jsem zakládala i u nás, ale právě jejich náročnost na údržbu je vyšší. Založení japonské zahrady není jen o rozmístění kamenů a dřevin, ale je to celá filozofie, vyplývající z náboženství. Jednu japonskou zahradu u rodinného domku jsem navrhovala v Řepici. Pak jsem jednu dělala na Barrandově a na Korejské ambasádě v Praze. Také se mnou konzultovali založení japonské zahrady v pražské botanické zahradě v Tróji.

Rostliny nejsou až tak specifické, ale je to o údržbě a jejich tvarování. Nejčastější jsou borovice, azalky, mechy, kamélie, sakury atd. atd., ale záleží také na typu zahrady.

A vedle rostlin Japonci využívají i kámen. To nám to pěkně navazuje na pozvánku na výstavu „Když neživé ožívá“ do Městského muzea v Blatné, kde nám každoročně pomáháš s výzdobou. Přivezla sis nějaký „japonský kámen“?

Kamenů z Japonska jsem si samozřejmě pár přivezla, ale jen malinkých, jinak by mě nevzali do letadla, ale nafotila jsem si tam, jak Japonci zpracovávají kámen a co z něj dokážou vyrobit. Několik ukázek je i na výše jmenované výstavě.

Na kterou ze „svých“ realizací ráda vzpomínáš? Na kterou se mohou lidé podívat?

Těch realizací je samozřejmě celá řada. Ty nejhezčí a nejzajímavější jsou právě na soukromých zahradách a ty tady bez souhlasu majitelů nemohu jmenovat. To jistě chápete. Od toho je také nazýváme soukromé zahrady. Ale postupně je budu uveřejňovat, vždy alespoň pár fotek na webových stránkách.

A co je třeba k vidění na webových stránkách <http://www.shetland.cz/zahradnictvi/>

Tyto webové stránky vznikly poměrně nedávno a tak se budou ještě rozšiřovat a vylepšovat. Jsou tam základní údaje o zahradnictví, otevírací doba, sortiment atd.. Také tam můžete najít některé ukázky realizací. Ale co budu povídat, sami se podívejte. Webové stránky zahradnictví přímo navazují na mé stránky Hřebčína Viklan v Kadově a jsou pod doménou Shetland. www.shetland.cz

Vedle zahradnictví, návrhů a realizací zahrad jsi také soudním znalcem. V jakém oboru?

Ano to je pravda. Je to obor ekonomika a zemědělství, kde je specifikováno spousta odvětví. Hlavně dělám posudky na realizace zahrad, posuzování stromů atd.

Jaký byl Tvůj první posudek? Šla jsi vlastně rovnou jako znalec k soudu, že.

Jednalo se o sousedský spor, kde hlavní roli hrál živý plot. Tento posudek byl zhotoven na žádost soudu. A protože se pan soudce nemohl rozhodnout ani po prostudování posudku, vyzval mě jako soudního znalce k účasti na soudním jednání. Na první posudek to byl trochu křest ohněm. Ale také nová zkušenost.

Kdy sis pořídila svého prvního vlastního koně? Jak se jmenoval?

Moje první kobyłka se jmenovala Linda a narodila se klisně, kterou vlastnil děda v Bělčicích. Bylo mi asi 13 let, když jsme očekávali porod klisny Lízy. Přišla jsem do stáje, když se hříbátko dralo na svět. Děda mi dal nůžky a povídá: „Musíš ji odstříhnout pupeční šňůru, mně se dělá špatně. Jdu ven.“ Byla jsem z toho sice trochu vykulená, ale vzpomněla jsem si, co se psalo v odborné knížce. A i když mi bylo jen 13 let, situaci zvládla. Nakonec, co jiného mi zbývalo, když nikdo jiný nemohl.

S chovem čistokrevných Shetlandů jsem začala teprve před deseti lety.

Co tomu říkali rodiče?

Rodiče mě v práci i v práci s koňmi podporují.

Vraťme se ke Tvým koníčkům a koním. Prozrad', jaký že to rekord držíte?

V České knize rekordů máme zapsaný rekord, zapřažení desetispreží Shetlandských hřebců, které řídil a zapřahal Josef Kočovský.

Trvá dlouho, než se poníci naučí jezdit ve spřežení?

Zapřáhnou různá spřežení je otázkou cviku a ukázněnosti zapřahaných koní, ale každý kůň musí projít výcvikem a vše si pečlivě osvojit, aby byl spolehlivý. To je dlouhodobá práce.

K Tobě chodí za svými poníky nebo i koníčky hodně lidí. Jde jen o rekreační ježdění? Co trénujete? Jak často jezdíte na závody? A jakými úspěchy se můžete pochlubit?

Dnes se v Hřebčíně Viklan zabýváme spíše chovem Shetlandů. Děti už trochu odrostly, tak už soutěže nejezdíme. Jezdíme, ale po výstavách. Vždy se snažíme zabodovat. Daří se nám každoročně zabodovat na Národním šampionátu v Pardubicích. V loňském roce zvítězil v kategorii hříbat u nás odchovaný hřebeček Salibarry of Kadov. V roce 2009 se stala Národní šampionkou naše klisna Harviestoun Phyllis a rok před tím klisna Pomněnka of Kadov.

Co znamená „licentace“ a co to všechno obnáší?

Licentace je v podstatě výběr a zápis hřebců do chovu. Každoročně ji pořádáme v dubnu právě v Kadově. Přijedou hřebci z celé republiky a před komisí se ucházejí o výběr do chovu.

A co přehlídky v hřebčinci u Písku?

Přehlídka chovných koní v Písku se samozřejmě každoročně účastníme. Letos v srpnu bude mít hřebčinec výročí založení, tak to bude asi hodně zajímavé.

Tajné sny se neprozrazují, protože jsou tajné. Ale své vize, co vše bys ráda v zahradách viděla a co vše bys chtěla se svými koníčky dokázat, to nám prozradíš?

Jak si říkala, tajné sny se neprozrazují. Ale tak jen takový malý náhled do budoucna. V zahradách se chci více zaměřit na vlastní produkci, prodej místních a krajových specialit a také na nový zahradní trend - ekozahrady. Myslím, že dovozovým dřevinám zvoní hrana a už si vnímavější a bystřejší lidé vyzkoušeli, že nákup dovozů v supermarketech s pěkným obrázkem sice láká, ale výsadba se mnohdy vymstí. Proto i já raději podporuji domácí pěstitele a kolegy zahradníky.

A co se týče chovu Shetlandů. Chtěla bych samozřejmě, aby byli koníci zdraví a chov se zlepšoval směrem vzhůru. Odchov kvalitního potomstva je cílem každého chovatele. U mě už to není ani tak o sběru trofejí a pohárů, ale také o kvalitě a spokojenosti chovaných zvířat. A radosti z prožitých okamžiků s nimi.

Díky za rozhovor a hodně štěstí.
Radka Vokrojová